

[Jens Møller.]

Imidlertid kommer der et nyt Moment ind i Sagen. I Februar 1938 erklærer de tyske Myndigheder, at Møller ikke kan anses som tysk Statsborger. Vel har hans Ophold ikke været uafbrudt i Nordslesvig i Tiden fra 1. Oktober 1918 til 15. Juni 1920, men i den Tid han var fraværende, paa Højskole i Kerteminde og i Tjeneste som Landvæsenselev paa Fyn, da har Forbindelsen med hans Hjem været saa nøje, at han stadig væk maa anses som Medlem af Familien, saaledes at denne Møller sammen med Forældrene har faaet dansk Statsborgerret efter den 15. Juni 1920.

Vi er klar over, at i Nordslesvig tilkendes Statsborgerret ikke efter de samme Regler som i det øvrige Land. I Nordslesvig har man politiske Grunde, som er afgørende for, om den betræffende Ansøger faar dansk Indfødsret eller ej, hvorimod man tydeligt har Indtryk af, at i det øvrige Land er de menneskelige Grunde de mest fremtrædende. Vi er ogsaa klar over, at vi har maattet kæmpe med særlige Vanskeligheder i Nordslesvig, fordi vi har en særlig Myndighed dernede; det er Politiajudanten Hr. Amtmand Refslund-Thomsen. Vi er vidende om, at alle Ansøgninger om dansk Indfødsret forelægges ham, og vi kan bevise, at Gang paa Gang i Tilfælde, hvor de lokale Myndigheder, altsaa Byraad og Sogneraad, enstemmigt har godkendt en Ansøgning om Indfødsret, er Indfødsretten alligevel ikke blevet givet, og vi maa med Rette formode, at det har været paa Grund af Indsigelse af Politiajudanten. Det er beklageligt, at en saadan Gerning har været medvirkende til at udbygge den Kløft, der har været mellem Tysk og Dansk i Nordslesvig. Det er særlig beklageligt, fordi Hr. Amtmand Refslund-Thomsen er Hjemstavnsmand, er en Mand fra Nordslesvig, som er fyldt med Had mod alt, som er tysk.

Alligevel maa den højtærede Indenrigsminister ikke opfatte denne min Fremstilling som en Indsigelse mod eller en Kritik af det foreliggende Lovforslag. Den skal heller ikke opfattes som en Henstilling om at gøre alt det godt igen, som tyske Mennesker har været udsat for i Nordslesvig i de forgangne Aartier. Den højtærede Minister kan jo ikke være ansvarlig for det, som andre Myndigheder har gjort, og særlig ikke for, hvad Amtmanden i Aabenraa og Sønderborg Amt har forurettet imod Mennesker i Nordslesvig. Vi har ingen Frygt. Vi er overbeviste om — vi tyske Mennesker i Nordslesvig —, at denne Krig ogsaa bringer

Afslutningen af disse Tilstande. Vi er overbeviste om, at Amtmandens Indstilling ikke skal være fremherskende i Tiden efter Krigen, og at det Had, som han har givet Udtryk for, og den Uforstaaenhed over for den Ret, som tyske Mennesker har, som har været hjemmehørende i Nordslesvig, ogsaa vil have fundet sin Afslutning med denne Krig. Vi tror paa et nyt Europa, og vi tror ogsaa i den Henseende, som dette Lovforslag er Udtryk for, paa en ny Ret for tyske Mennesker i Nordslesvig.

P. Mortensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Og saa vil jeg gerne i Anledning af de Udtalelser, der nys er fremsat, gøre nogle ganske faa Bemærkninger med Hensyn til Tildeling af Indfødsret i den Tid, der er gaaet. Jeg er i nogle Henseender enig i de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Jens Møller lige har fremsat — i nogle Henseender. Det er vist ikke alene den tyske Folkegruppe, der har haft Grund til at fremsætte Klage. Ogsaa uden for den tyske Folkegruppe er der Grupper af Befolkningen, som ikke har kunnet forstaa, at de gennem en Aarrække har modtaget Afslag paa deres hvert Aar fremsatte Ansøgning om Indfødsret. Mange af de fremsatte Klager har efter min Mening været berettigede. Mange Mennesker har ikke kunnet forstaa, af hvilken Grund de har faaet Afslag det ene Aar efter det andet paa deres Ansøgning. Men hvis det nu siges, at der i den Anledning er opstaaet stærk Uro og Forbitrelse, synes jeg, at det — navnlig med den Begrundelse, som det ærede Medlem Hr. Jens Møller har brugt — er at skyde for højt og over Maalet. Thi det er ikke alene den tyske Folkegruppe, der har haft Grund til at klage, det er ogsaa andre. Jeg vil da gerne over for den højtærede Indenrigsminister henlede Opmærksomheden paa de Bemærkninger, som jeg har gjort, da et lignende Lovforslag sidst var til Behandling her i Tinget; det staar i Folketingstidende Sp. 5245. Og jeg vil ogsaa gerne gøre det ærede Medlem Hr. Jens Møller opmærksom paa den Henstilling, jeg dengang rettede til den højtærede Indenrigsminister. Jeg sagde, at jeg vilde benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Indenrigsminister, at man, naar vi atter kom til at staa over for et Lovforslag om Tildeling af Indfødsret, da tog mere Hensyn til Ansøgninger af den særlige Kategori, jeg da nævnte. I Dag har jeg, som sagt, heller ikke villet gøre Indsigelse, og jeg synes heller ikke, man kan forlange, at dette Lovforslag bliver sendt i Udvalg. Men